

835

~~511829~~

32092

СЕРГІЙ ЄФРЕМОВ

**ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ПИСЬМЕНСТВА**

Зміст тому I-го.

	Стор.
Од автора	5—8
Передмова. — Загальні уваги	9—66

Доля українського народу й письменства (9—12). — Вага українського письменства (13—14). — Оцінка літературних фактів (14—15). — Естетичний принцип у письменстві (15—16). — Бібліографічний принцип (17). — Провідні ідеї в історії письменства (19—22). — Поділ історії українського письменства (22—26). — Історично-літературні досліді (26—52). — Українська критика літературна (52—63). — Література (63—66).

Розділ I. Письменство княжих часів	67—117
--	--------

Становище історика українського письменства (67—68). — Початки письменства на Русі (69—70). — Вплив християнства і двоєвірря (70—72). — Затрата старих пам'яток (72—73). — Освіта, школи, „книжне початаніє“ (74—75). — Перекладне письменство, релігійне та історичне (76—78). — Апокрифи (79—80). — Перекладна белетристика (80—82). — Збірники (82—84). — Літературні школи (84). — Оригінальне письменство духовне (85). — Ларіон митрополит (85). — Клим Смолятич (86). — Кирило Туровський (86—87). — Інші письменники духовні (88). — Початки публіцистики (88). — Данило Паломник (89—90). — Володимир Мономах (90—92). — Данило Заточник (92—94). — Літопис (94—101). — Поезія старих часів (101). — „Слово о полку Игореві“ (102—107). — Загальний на письменство княжої доби погляд (107—110). — Початок занепаду (110—111). — Письменство по татарській руїні. (111—112). — Література (113—117).

Розділ II. Письменство литовсько-польських часів	118—192
--	---------

Становище Русі в спілці з Литвою (118—119). — Спілка з Польщею (120—122). — Західні впливи (122—124). — Друкарство (124—126). — Брацтва, школи, церковні переклади (127—132). — Унія і полемичне письменство (132—134). —

Броневський та інші полемисти (134—145). — Іван Вишенський (145—149). — Епігони полемичного письменства (149—159). — Казнодійство (159—170). — Література наукова (170—178). — Нова освіта, Київська академія й схоластика (178—182). — Київська школа письменників (182—184). — Київські письменники на Московщині (184—186). — Боротьба схоластики й живих течій (187). — Література (188—192).

Розділ III. Письменство драматичне й віршове . . . 193—244

Початки драми (193—195). — Шкільна драма: Димитрій Туптало і Семен Полоцький (195—201). — Трагедокомедія: Прокопович, „Милость Божія“, Кониський та ин. (201—20). — Інтермедії, довгалевський (211—214). — Вертеп (214—217). — Віршове письменство (218—224). — Шкільні вірші (224—227). — Еволюція вірші на Україні (227—229). — Панегірики і занепад шкільної вірші: Климентій Зановієв (229—231). — Оновлення вірші з народніх джерел (231—233). — Духовна вірша (233—235). — Сатирична й історична вірша (235—238). — Побутова й лірична вірша (238—239). — Література (240—243).

Розділ IV. Історичні праці. Передотечі національного відродження 244—277

Праці історичні (244—245). — Самовидець (245—247). — Величко (247—249). — „Історія Русовъ“ (249—254). — Пробльски свідомости (253—254). — Сковорода (254—261). — Письменство змісту практичного (261—263). — Централізаційна політика (263—264). — Заходи проти письменства й освіти (264—269). — Реакція на Україні (269—274). — Література (275—277).

Розділ V. Народня поезія 278—336

Боротьба книжників із народньою поезією (278—281). — Наслідки боротьби (281—282). — Місце народньої поезії в історії письменства (282—283). — Перші етнографічні записи (283—285). — Ходаковський (285—286). — Спроби української етнографії (286). — Максимович (286—288). — Срезневський і Бодянський (289—291). — Костомаров (291—292). — Куліш і „Основа“ (292—294). — 60-ті роки і Чубинський (294—296). — Київські учені 70-х років (296—298). — Драгоманов (298). — Потєбня (298—299). — Етнографічні праці останніх часів (299—301). — Процес народньої творчости (301—303). — Пісні народні. (304—318). — Казки, приказки, загадки (318—320). — Про занепад народньої поезії (320—323). — Причини занепаду (323—325). — Творчість народня колись і тепер (325—327). — Синтез колективної й індивідуальної творчости (327—329). — Література (330—336).

Розділ VI. Котляревський та його школа . . . 337—379

Перед Котляревським (337—342). — Впливи на Котляревського і підстави до його діяльності (343—345). — Котляревський і попередники (345). — Ідея оновлення (346—348). — Зміст і мотиви творів Котляревського (348—352). — Свідомість Котляревського (252—357). — Сатиричні заміри (357—362). — Стосунки до народу (362—365). — Вага Котляревського в історії письменства (365—369). — Наслідування Котляревському віршем (369—372). — Пузина, Макаровський, Рудиковський і інші наслідувачі (372—373). — „Котляревщина“ (373—375). — Наслідування в драматичному письменстві: Гоголь-батько, Тополя й Кухаренко (375—376). — Література (377—379).

Розділ VII. Перехестними стежками 380—403

Романтизм (380—381). — Харківська журналістика (381—382). — Полтавсько-харківський гурток письменників (382—385). — Українська школа в польському письменстві (385—389). — Залеський і Падура (389—393). — Українофільство в російському письменстві, Гоголь (393—396). — Перехрестні впливи на Україні й централістичні претенсії (396—397). — З двох боків (398). — Реакція на централізм (399—400). — Література (401—403).

Розділ VIII. Письменство 20—40 років 404—445

Артемовський-Гулак (404—407). — Квітка (407—423). — Боровиковський (423—425). — Гребінка (425—429). — Метлинський (429—433). — Костомаров (433—437). — Другорядні письменники (437—439). — Характеристика Полтавсько-харківської школи (439—443). — Література (443—445).

